

ΣΤΕ 931/2017 [Κατεδάφιση αυθαιρέτων κατασκευών εντός δάσους]

Περίληψη

- Πριν από την απόφαση του Γ.Γ.Π., με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση των επίδικων κτισμάτων, εκδόθηκε πρόσκληση του Δασάρχη Πειραιά προς την εφεσίβλητη προκειμένου να κατεδαφίσει και να απομακρύνει τα κτίσματα αυτά. Η πρόσκληση δε αυτή αποσκοπεί στην παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους να εκθέσουν τις επί του θέματος απόψεις τους και αποτελεί ουσιώδη τύπο της οικείας διαδικασίας, επιδόθηκε σε αυτήν νομίμως, όπως προκύπτει από τη σχετική έκθεση επιδόσεως.

Επομένως, η κρίση της εκκαλουμένης αποφάσεως ότι μη νομίμως εκδόθηκε η επίμαχη διαταγή κατεδαφίσεως χωρίς προηγούμενη κλήση της εφεσίβλητης σε ακρόαση διότι η ανωτέρω πρόσκληση δεν πληροί τις προϋποθέσεις της κλήσεως για ακρόαση πριν από την έκδοση της πράξεως κατεδαφίσεως δεν είναι νόμιμη.

Από τα στοιχεία του φακέλου αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς η κρίση της προσβαλλομένης πράξεως για το χαρακτήρα της εκτάσεως ως δάσους και, επομένως, είναι απορριπτέος ο λόγος της αιτήσεως ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η πράξη, με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση, δεν είναι νομίμως αιτιολογημένη ως προς τη δασική μορφή της συγκεκριμένης εκτάσεως.

Μη νομίμως επιβλήθηκε το μέτρο της κατεδαφίσεως για κατασκευές οι οποίες ανεγέρθηκαν βάσει οικοδομικών αδειών και η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει κατά το μέρος αυτό να ακυρωθεί.

Πρόεδρος: *Χρ. Ράμμος*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση, παρά το ότι η εφεσίβλητη δεν παρέστη κατά τη συζήτηση, εφόσον αντίγραφα της υπό κρίση εφέσεως και της από 12.10.2010 πράξεως του Προέδρου του Ε' Τμήματος περί ορισμού δικασίμου και εισηγητού για την εκδίκαση της εφέσεως επιδόθηκαν νομίμως σε αυτήν (βλ. το υφιστάμενο στον φάκελο από 11.11.2010 αποδεικτικό επιδόσεως Επιμελήτριας του Δικαστηρίου).

3. Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 3 και 27 παρ. 1 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) για την εκπροσώπηση του Δημοσίου ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και την παροχή πληρεξουσιότητας για την εκπροσώπηση αυτή,

έχουν εφαρμογή οι κείμενες διατάξεις για το Δημόσιο. Εξάλλου, με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 περ. α', 17 παρ. 2 και 20 παρ. 1 του ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α' 324) παρέχεται στα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η εξουσία να υπογράφουν ως πληρεξούσιοι του Δημοσίου τα δικόγραφα για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του. Και ναι, μεν, με τις ίδιες διατάξεις επιβάλλεται στους νομικούς συμβούλους και στους παρέδρους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και καθήκον παραστάσεως ενώπιον της Ολομελείας και των Τμημάτων του Συμβουλίου της Επικρατείας, η μη παράστασή τους, όμως, μόνον υπηρεσιακές σε βάρος τους συνέπειες μπορεί, ενδεχομένως, να επισύρει, αλλά δεν δημιουργεί και απαράδεκτο των ενδίκων μέσων που είχαν υπογραφεί από μέλος του, κατά τα ανωτέρω, κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Συνεπώς, μολονότι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της υποθέσεως δεν παρέστη το εκκαλούν Δημόσιο, η κρινόμενη έφεση, που υπογράφεται από πάρεδρο και δικαστικό αντιπρόσωπο του Ν.Σ.Κ., είναι περαιτέρω εξεταστέα (ΣτΕ 4292/2015 κ.ά.).

4. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 71 παράγραφοι 1 και 2 του ν. 998/1979 (Α' 289), όπως η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 46 του ν. 2145/1993 (Α' 88) και του άρθρου 114 παράγραφοι 1, 2, 3 και 6 του ν. 1892/1990 (Α' 101), όπως η μεν παράγραφος 2 τροποποιήθηκε με το άρθρο 9 παρ. 5 του ν. 2880/2001 (Α' 9), η δε παράγραφος 3 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 45 του ν. 2145/1993, οι οποίες ρυθμίζουν το ζήτημα της ανεγέρσεως αυθαιρέτων κατασκευών εντός δασών και δασικών εκτάσεων, προϋπόθεση για την νομιμότητα της εκδιδόμενης διαταγής κατεδαφίσεως αυθαίρετου κτίσματος είναι, μεταξύ άλλων, η διαπίστωση της ανεγέρσεώς του εντός δάσους ή δασικής ή αναδασωτέας εκτάσεως. Η σχετική κρίση της Διοίκησης πρέπει, εν όψει των συνεπειών της [επιβολή ειδικής αποζημιώσεως για την διατήρηση του αυθαίρετου και υποχρεωτική κατεδάφιση αυτού], να είναι πλήρως αιτιολογημένη, η αιτιολογία δε αυτή μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου. Περαιτέρω, κατά την έννοια των αυτών διατάξεων, ερμηνευομένων ενόψει και της αρχής του ενιαίου της Διοικήσεως, δεν επιτρέπεται να διαταχθεί η κατεδάφιση κτίσματος που έχει ανεγερθεί βάσει σχετικής οικοδομικής αδείας η οποία δεν έχει ανακληθεί ή ακυρωθεί. Κατ' ακολουθίαν τούτου, στην περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση των διατάξεων αυτών, το μέτρο της κατεδαφίσεως επιβάλλεται από την δασική αρχή μόνον μετά την ανάκληση ή την ακύρωση της οικοδομικής άδειας (ΣτΕ 723/2015, 3719/2013 κ.ά.).

5. Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Κατόπιν διενέργειας αυτοψίας στις 28.2.2006 στη θέση «Σκληρή» Περιφέρειας Κοινότητας Αγκιστρίου, διαπιστώθηκε ότι η εφεσίβλητη και ο σύζυγός της Αθανάσιος Αθανασόπουλος, συνέχισαν εργασίες κατασκευής υπάρχοντος τριώροφου κτίσματος εντός δημόσιας δασικής εκτάσεως εμβαδού 776,41 τ.μ., η εκχέρσωση της οποίας είχε λάβει χώρα ήδη από το έτος 1973 από τους προκατόχους της εκτάσεως. Σύμφωνα με το από 27.3.2006 τοπογραφικό διάγραμμα που συνοδεύει την σχετική από 29.3.2006 έκθεση αυτοψίας ενός δασολόγου και ενός δασοπόνου του Δασαρχείου Πειραιά, στην ως άνω

έκταση υπάρχουν οι ακόλουθες κατασκευές: α) τριώροφο κτίσμα εμβαδού 244,39 τ.μ., β) ισόγειο κτίσμα εμβαδού 20,40 τ.μ., γ) εναέριες βεράντες συνολικού εμβαδού 57,85 τ.μ., δ) τοιχία συνολικού μήκους 137,65 τ.μ. και πλάτους 0,20 μ., ε) σκάλες 1,80 X 6,90 μ., 1,80 X 1,40 μ., 1,20 X 1,60μ., 6,60 X 3,2 μ., στ) διαμορφωμένος κήπος εμβαδού 15,78 τ.μ., ζ) έκταση με τιμεντόστρωση 120,92 τ.μ. και η) έκταση πλακοστρωμένη εμβαδού 212,82 τ.μ. Ειδικότερα, όπως αναφέρεται στην ως άνω έκθεση αυτοψίας, η έκταση αυτή πριν από την εκχέρσωσή της καλυπτόταν από δάσος πεύκης με βαθμό συγκομώσεως 60%, έχει έδαφος γαιώδες, κλίση 10% περίπου, έκθεση προς τον ορίζοντα βόρεια, απέχει 30 μ. από τη θάλασσα και συνορεύει ανατολικά με δρόμο, δυτικά, βόρεια και νότια με δασικές εκτάσεις. Στην έκθεση αυτοψίας εκτίθεται ακόμη ότι ο δασικός χαρακτήρας της παραπάνω εκτάσεως, η οποία απεικονίζεται στο τοπογραφικό διάγραμμα και φύλλο χάρτου της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού 6471/8 που συνοδεύουν την προαναφερθείσα έκθεση, προκύπτει από την 2509/ 28.6.1982 πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Πειραιώς και το 240/ 28.4.2005 έγγραφο του Δασονόμου Αίγινας του Δασαρχείου Πειραιά προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά. Η έκταση αυτή κηρύχθηκε αναδασωτέα με την 2666Π.Ε./31.1.2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Αττικής (Δ' 77). Με το 1467/31.3.2006 έγγραφο του Δασάρχη Πειραιά, το οποίο κοινοποιήθηκε στην εφεσίβλητη και στον σύζυγό της Αθανάσιο Αθανασόπουλο στις 17.4.2006 (βλ. την από 17.4.2006 υφιστάμενη στο φάκελο σχετική έκθεση επιδόσεως), κλήθηκε η εφεσίβλητη και ο σύζυγός της να προβούν, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 71 του ν. 998/1979 και 114 του ν. 1892/1990, μέσα σε χρονικό διάστημα δύο ημερών από την παραλαβή του εν λόγω εγγράφου, στην απομάκρυνση των πιο πάνω κατασκευών που είχαν ανεγερθεί στην ανωτέρω έκταση. Ακολούθως, εκδόθηκε σε βάρος της εφεσίβλητης και του συζύγου της η 2653/06/22.1.2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την οποία διατάχθηκε η κατεδάφιση των παραπάνω αυθαίρετων κατασκευών. Κατά της πράξεως αυτής, η εφεσίβλητη άσκησε προσφυγή [αίτηση ακυρώσεως] ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, η οποία έγινε δεκτή με την εκκαλουμένη. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι μη νομίμως εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη σε βάρος του συζύγου της, αφού αυτός είχε αποβιώσει στις 29.4.2006, πριν δηλαδή από τον χρόνο εκδόσεώς της (22.1.2007), όπως προκύπτει από την προσκομισθείσα ληξιαρχική πράξη θανάτου της Ληξιάρχου Δήμου Αργυρουπόλεως. Για τον λόγο δε αυτό κρίθηκε ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι κατά το μέρος που στρέφεται κατ' αυτού ακυρωτέα. Περαιτέρω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα στην εφεσίβλητη 1467/31.3.2006 «πρόσκληση για κατεδάφιση αυθαιρέτων κατασκευών» του Δασάρχη Πειραιά δεν πληροί τις προϋποθέσεις της κλητεύσεως πριν από την κατεδάφιση, σύμφωνα με το άρθρο 114 παρ. 3 του ν. 1892/1990, διότι κρίθηκε ότι με το έγγραφο αυτό δεν καλείται η εφεσίβλητη να εκθέσει τις απόψεις της για τις διαπιστωθείσες αυθαίρετες κατασκευές σε δασική έκταση ιδιοκτησίας της, ενώπιον συγκεκριμένης αρχής και σε συγκεκριμένη ημερομηνία και ώρα, αλλά καλείται αυτή να τις κατεδαφίσει χωρίς προηγουμένως να εκθέσει τις απόψεις της για την διαπιστωθείσα σε βάρος της παράβαση. Ως εκ

τούτου, κρίθηκε ότι δεν τηρήθηκε ο τύπος της προηγούμενης κλήσεως σε ακρόαση της εφεσίβλητης και, συνεπώς, ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι για τον λόγο αυτό ακυρωτέα και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της εφεσίβλητης. Ενόψει των ανωτέρω, το δικάσαν δικαστήριο έκανε δεκτή την προσφυγή [αίτηση ακυρώσεως] της ήδη εφεσίβλητης.

6. Επειδή, εξάλλου, με την 620/27.7.2001 οικοδομική άδεια του Τμήματος Χορηγήσεως Αδειών της Διεύθυνσης Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος του Νομαρχιακού Διαμερίσματος Πειραιώς επιτράπηκε στον δικαιούχο της εφεσίβλητης και του αποθανόντος συζύγου της, η προσθήκη κατ' επέκταση υπογείου, ισογείου και Α' ορόφου σε υφιστάμενο κτίσμα, που είχε ανεγερθεί με τις 3158/1973 και 3431/1983 οικοδομικές άδειες. Η ιδιοκτησία αυτή αποτυπώθηκε στο εγκεκριμένο τοπογραφικό διάγραμμα εκτός δασικών εκτάσεων και συγκεκριμένα εντός των ορίων του οικισμού Σκάλας Αγκιστρίου Αίγινας, όπως αυτά είχαν επανακαθορισθεί με την 1186948/394/17.11/18.12.1993 (Δ' 1429) απόφαση του Νομάρχη Πειραιά. Η εν λόγω άδεια αναθεωρήθηκε με την 13/27.1.2004 πράξη της ίδιας Υπηρεσίας για την αλλαγή ονόματος των ιδιοκτητών και επιβλέποντος μηχανικού. Με την Π1778/139/10.2.2006 πράξη του Προϊσταμένου του Τμήματος Χορηγήσεως Αδειών της Διεύθυνσης Πολεοδομίας και Περιβάλλοντος της Νομαρχίας Πειραιά ανακλήθηκε η ανωτέρω 620/27.7.2001 οικοδομική άδεια και η 13/27.1.2004 αναθεώρησή της, με την αιτιολογία ότι η οικοδομή βρίσκεται σε διαφορετική θέση, από αυτή που αποτυπώνεται στο εγκεκριμένο τοπογραφικό διάγραμμα, εντός δασικής εκτάσεως. Η πράξη, όμως, αυτή ακυρώθηκε με την 408/2010 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, δεν προκύπτει δε ότι κατά της αποφάσεως αυτής έχει ασκηθεί έφεση.

7. Επειδή, όπως προεκτέθηκε, πριν από την 2653/06/22.1.2007 απόφαση του Γ.Γ.Π., με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση των επίδικων κτισμάτων, εκδόθηκε, σύμφωνα με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 114 παρ. 3 του ν. 1892/1990, η 1467/31.3.2006 πρόσκληση του Δασάρχη Πειραιά προς την εφεσίβλητη προκειμένου να κατεδαφίσει και να απομακρύνει τα κτίσματα αυτά. Η πρόσκληση δε αυτή, η οποία, κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 4464/2010 7μ. σκ. 9 κ.ά.), αποσκοπεί στην παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους να εκθέσουν τις επί του θέματος απόψεις τους και αποτελεί ουσιώδη τύπο της οικείας διαδικασίας, επιδόθηκε σε αυτήν νομίμως, όπως προκύπτει από τη σχετική από 17.4.2006 έκθεση επιδόσεως. Επομένως, η κρίση της εκκαλουμένης αποφάσεως ότι μη νομίμως εκδόθηκε η επίμαχη διαταγή κατεδαφίσεως χωρίς προηγούμενη κλήση της εφεσίβλητης σε ακρόαση διότι η ανωτέρω πρόσκληση δεν πληροί τις προϋποθέσεις της κλήσεως για ακρόαση πριν από την έκδοση της πράξεως κατεδαφίσεως, κατά παράβαση του άρθρου 114 παρ. 3 του ν. 1892/1990, δεν είναι νόμιμη (ΣτΕ 4292/2015 κ.ά.). Για τον λόγο δε αυτόν, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση και να δικασθεί, περαιτέρω, η αίτηση ακυρώσεως.

8. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, διότι η εφεσίβλητη δεν κλήθηκε σε ακρόαση, πριν από την έκδοση της πράξεως κατεδαφίσεως. Κατά τα

εκτιθέμενα στην προηγούμενη σκέψη, ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

9. Επειδή, εξάλλου, το γεγονός, ότι η 1467/31.3.2006 πρόσκληση υπογράφεται από τον Διευθυντή Δασών Αθηνών, δηλαδή από δασικό όργανο, και όχι από τον αρμόδιο προς έκδοση της διαταγής κατεδαφίσεως Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, δεν συνιστά πλημμέλεια της διαδικασίας, εφόσον δεν επιβάλλεται από το νόμο η έκδοση της προσκλήσεως από το όργανο, στο οποίο ανήκει η αρμοδιότητα εκδόσεως της πράξεως κατεδαφίσεως (πρβλ. ΣτΕ 4292/2015 σκ. 13, 2833/2013 σκ. 5, 3420/2012 σκ. 9).

Συνεπώς, ο περί του αντιθέτου λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

10. Επειδή, εξάλλου, με την 1186948/394/17.11.1993 απόφαση του Νομάρχη Πειραιά (Δ' 1429/9.12.1993), επανακαθορίστηκαν τα όρια των οικισμών Σκάλας και Μετοχίου Αγκιστρίου, κατ' επίκληση των διατάξεων του π.δ. της 24.4.1985 «Περί τρόπου καθορισμού ορίων οικισμών κάτω των 2000 κατοίκων ...» (Δ' 181). Σύμφωνα με την απόφαση αυτή από τον ως άνω καθορισμό εξαιρέθηκαν οι δασικές εκτάσεις, όπως αυτές φαίνονται σε χάρτη που συνοδεύει το 984/1991 έγγραφο του Δασαρχείου Πειραιά. Εξάλλου, τα όρια του εν λόγω οικισμού είχαν καθορισθεί με την 689/14.12.1966 έκθεση του Γραφείου Πολεοδομίας Πειραιώς και αναθεωρηθεί με απόφαση Τριμελούς Επιτροπής της 12.2.1968 (ΣτΕ 3223/2012, 730/1996). Από τα στοιχεία του φακέλου, όπως εκτίθενται σε προηγούμενη σκέψη, αιτιολογείται νομίμως και επαρκώς η κρίση της προσβαλλομένης πράξεως για το χαρακτήρα της εκτάσεως ως δάσους και, επομένως, είναι απορριπτέος ο λόγος της αιτήσεως ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται ότι η πράξη, με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση, δεν είναι νομίμως αιτιολογημένη ως προς τη δασική μορφή της συγκεκριμένης εκτάσεως. Εξάλλου, ο λόγος ακυρώσεως ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι μη νόμιμη, διότι το ακίνητο της εφεσίβλητης περιλαμβάνεται εντός των ορίων του οικισμού Σκάλας Αγκιστρίου, ο οποίος είναι προϋφιστάμενος του 1923, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι οι προαναφερθείσες πράξεις καθορισμού των ορίων του οικισμού στερούνται κύρους, εφόσον ερείδονται στην Ε 22314/29.7.1964 απόφαση του Υφυπουργού Δημοσίων Έργων, η οποία έχει κριθεί με αποφάσεις του Δικαστηρίου (ΣτΕ 3223/2012, 2513/2001, 730/1996 κ.ά.) ότι είναι ανίσχυρη, ενώ, εξάλλου, η κρίση της Διοίκησης για τον δασικό χαρακτήρα της επίδικης εκτάσεως είναι, ενόψει και της θέσεως της εκτάσεως, ειδικώς αιτιολογημένη. Περαιτέρω, η 1186948/394/30.9.1993 απόφαση του Νομάρχη Πειραιά, με την οποία επανακαθορίστηκαν τα όρια του οικισμού της Σκάλας, κατ' επίκληση των διατάξεων του π.δ. της 24.4.1985, εν πάση περιπτώσει, εξαίρεσε από τον εν λόγω καθορισμό τις δασικές εκτάσεις, όπως αυτές φαίνονται σε χάρτη που συνοδεύει το 984/1991 έγγραφο του Δασαρχείου Πειραιά και, συνεπώς, και εκείνες που χαρακτηρίστηκαν ως δασικές με την 2509/28.6.1982 πράξη χαρακτηρισμού 3223/2012, όπως εν προκειμένω.

11. Επειδή, περαιτέρω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, τόσο η εφεσίβλητη και ο σύζυγός της όσο και ο δικαιοπάροχός τους, προέβησαν στην εκτέλεση των οικοδομικών εργασιών με βάση τις 3158/1973, 3431/1983, 620/2001 και 13/2004 οικοδομικές άδειες της Διεύθυνσης Πολεοδομίας της Νομαρχίας Πειραιά,

εκ των οποίων οι μεν 3158/1973 και 3431/1983 δεν προκύπτει ότι έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί, η δε ανακλητική απόφαση Π1778/139/10.2.2006 των 620/2001 και 13/2004 οικοδομικών αδειών, ακυρώθηκε με την 408/2010 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά. Εξάλλου, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει αν οι αναφερόμενες στην προσβαλλόμενη πράξη κατασκευές είναι αυτοτελείς σε σχέση με την οικοδομή, για την οποία χορηγήθηκαν οι ανωτέρω άδειες, ή αποτελούν τμήμα αυτής. Με τα δεδομένα αυτά, τα οποία δεν αμφισβητούνται από το εκκαλούν Δημόσιο, μη νομίμως επιβλήθηκε το μέτρο της κατεδαφίσεως για τις κατασκευές οι οποίες ανεγέρθηκαν βάσει των 3158/1973, 3431/1983, 620/2001 και 13/2004 οικοδομικών αδειών και η προσβαλλόμενη πράξη πρέπει κατά το μέρος αυτό να ακυρωθεί, κατ' αποδοχή του προβαλλομένου σχετικού λόγου ακυρώσεως.

12. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η αίτηση ακυρώσεως της αιτούσας - εφεσίβλητης πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει, κατ' εκτίμηση δε των περιστάσεων να συμψηφισθεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων στον πρώτο βαθμό.